

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/77/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010846
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010846.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 21.03.2023 pod sp. zn. 5T/54/2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť okresného prokurátora, **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt D. E. XXX, D., Slovensko, pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 01. mája 2021 v čase okolo 18:05 hodiny, v obci D. na parkovisku pred pohostinstvom F., sa bezdôvodne oboma rukami zahnal na G. B. smerom na oblasť hlavy, ktorého ale nezasiahol, postúpil Okresnému úradu Šaľa na prejednanie priestupku.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu č.l. 179-182 spisu.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor majúc za to, že postup okresného súdu nebol správny. Vyjadril pritom názor, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, a to najmä kamerový záznam, vykonané dôkazy vyhodnotil výlučne v prospech obžalovaného, pritom nehodnotil všetky dôkazy a skutočnosti v súhrne. Rovnako tak sa nestotožnil s vykonanou úpravou skutku oproti podanej obžalobe. Rozhodnutie súdu považuje za nezákonné a to z nasledovných dôvodov.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný má problémy s konzumáciou alkoholu, pre ktorý má uložený aj zákaz užívania návykových látok a rovnako tak má uloženú skúšobnú dobu v zásade za rovnaký skutok, za ktorý je stíhaný v predmetnej veci. V čase spáchania skutku bol opäť pod vplyvom alkoholu a zaútočil na rovnaký záujem chránený zákonom. Teda je nepochybné, že obžalovaný v čase požívania návykových látok má sklony k agresívnemu správaniu. Taktiež je nepochybné, že brat obžalovaného mal v minulosti konflikt s poškodeným. Dôsledným vykonaním predmetného kamerového záznamu je možné v prehrávači priblížiť jeho obsah a spomaleným prehratím tento dôsledne preskúmať, pričom z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný v momente, ako zbadal prichádzajúce vozidlo poškodeného, tak okamžite pribehol k predmetnému motorovému vozidlu do ktorého aj promptne (proti vôli poškodeného) nastupoval v čase, kedy ešte predmetné vozidlo bolo v pohybe, pričom od toho upustil potom, ako zbadal, že poškodený vystúpil z pohybujúceho sa vozidla, ktoré nestihol zabrzdiť.

Vzápätí na to obžalovaný pribehol k poškodenému a bez ďalšieho ho ihneď napadol, čo jednoznačne vyvracia tvrdenie obžalovaného, ktorý uviedol, že on si myslel, že poškodený sa s ním chcel rozprávať, nakoľko jeho konanie zachytené kamerovým záznamom tomuto tvrdeniu nenasvedčuje. Ďalej z obsahu videozáznamu jednoznačne vyplýva, ako v čase o 18:05:36 obžalovaný pravou rukou vyvolá prvý úder

smerom k tvári poškodeného, predmetný úder zasiahne poškodeného, ktorý v tom čase nestihne ani zdvihnúť svoju ruku, poškodený svoju ruku zdvíha až v čase 18:05:37. Následne v tom istom čase poškodený dostáva viaceré údery od obžalovaného z jeho oboch rúk, po týchto úderoch poškodený stráca svoju rovnováhu a približuje sa ku stromu, kedy v čase 18:05:39 obžalovaný ho opätovne začína udierať s pravou rukou. Skutočnosť, že poškodenému z jednotlivých úderov tak, ako je to opísané v skutkovej vete obžaloby neodletela čiapka, žiadnym spôsobom nevylučuje to, že obžalovaný spôsobil poškodenému tržné poranenie na pravom obočí tak, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby.

Rovnako poukázal na skutočnosť, že obžalovaný už bol za obdobný čin odsúdený, pričom súd nesprávnym spôsobom aplikoval v danom prípade tzv. materiálny korektív. Nie je možné tvrdiť, že závažnosť činu je v danom prípade vzhľadom na všetky okolnosti prípadu nepatrná. Konanie obvineného, ktorý za denného svetla, na rušnej ulici agresívne vstúpi do cudzieho motorového vozidla, pričom po tom, ako z neho jeho vodič - poškodený zo strachu vystúpi (kde i zabudne zabrzdiť daného vozidlo), tohto agresívne napadne na ulici, nemožno hodnotiť ako konanie s nepatrnou závažnosťou.

Dané konanie nepochybne napĺňa všetky zákonné znaky prečinu podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Okrem iného je nevyhnutné taktiež prihliadnuť na osobu páchatela, ktorý už bol dňa 27.09.2021 odsúdený za prečin podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. Taktiež je jeho ignorácia zákonov zrejma z výpisu z evidencie priestupkov. Pri posudzovaní materiálneho znaku (materiálneho korektívu) trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, súd nedostatočne hodnotil intenzitu a priebeh útoku, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný (denná hodina, cestná premávka, rušná ulica a pod.), rovnako sa nevysporiadal s pohnútkou obžalovaného (konflikt medzi poškodeným a bratom obžalovaného), následky a účinky konania obžalovaného (agresívne konanie pod vplyvom alkoholu, viaceré údery smerom k poškodenému), osoba obžalovaného a pod.

Všetky tieto okolnosti v danom prípade vylučujú použitie tzv. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. Samotné tvrdenie poškodeného (ako i obvineného), že ho obvinený neudrel, je v plnom rozsahu vyvrátené práve zaisteným kamerovým záznamom, pričom terajšie tvrdenie poškodeného je celkom zjavne ovplyvnené už zlepšeným vzťahom s obvineným v snahe pomôcť mu. Vyhodnotením vo veci zadovaných a vykonaných dôkazov jednotlivo, ako i vo vzájomnej súvislosti bolo možné vo veci urobiť jediný záver - záver o vine obvineného, pričom s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je tak uznesenie nezákonné súdu o postúpení veci na priestupok nutné považovať za nepreskúmateľné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje preto rozhodnutie Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/54/2022 zo dňa 21.03.2023 za nesprávne, nezákonné pričom okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, a nehodnotil ich na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a ani v ich súhrne, pričom vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd Trnava predmetné rozhodnutie ako nezákonné zrušil, vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie

Krajský súd v Trnave, ako súd v sústave všeobecných súdov nadriadený Okresnému súdu Galanta na podklade včas a riadne podanej sťažnosti okresného prokurátora postupoval v intenciách ustanovenia § 192 ods.1 Trestného poriadku a tak zistil, že okresný súd o obžalobe rozhodol zákonným spôsobom.

Plniac svoju prieskumnú povinnosť krajský súd dospel k názoru, že okresný súd v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre spravodlivé a objektívne rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil s potrebnou mierou starostlivosti, keď dospel k záveru, že konanie obžalovaného vzhľadom na všetky okolnosti prípadu tak, ako bolo v konečnom dôsledku ustálené vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nedosahuje závažnosť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ale len priestupku proti občianskemu spolužitiu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zák.č. 372/1990 Z.z.

Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správny skutkový zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého uznesenia potom okresný súd v súlade s Trestným poriadkom jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s námietkami procesných strán a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a v konečnom dôsledku i prípadnej právnej kvalifikácie ustáleného skutku.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom uznesení nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

K obsahu odvolacích námietok sa žiada len podotknúť, že vo vzťahu k predmetnému skutku okresný súd zistil a následne ustálil riadnym spôsobom skutkový stav, pretože z obsahu kamerových záznamov je na rozdiel od názoru prokuratúry zrejmé, že sa obžalovaný síce zahnal v kritickom čase na poškodeného, ale ho skutočne nezasiahol, nakoľko poškodený ustúpil, čo v konečnom dôsledku plne korešponduje jednak s výpoveďou obžalovaného a tiež i výpoveďou samotného poškodeného na hlavnom pojednávaní, ktorý túto verziu skutkového priebehu jednoznačne potvrdil. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že ostatní vypočutí svedkovia sa nevedeli k priebehu skutku relevantne, nakoľko ho priamo nevideli. Z kamerového záznamu tiež vyplýva, že bezprostredne po tom, ako sa obžalovaný zaháňal na poškodeného, iná (doposiaľ neidentifikovaná) osoba sa napriahla a udrela poškodeného, až mu spadla šiltovka, čo aj podľa názoru krajského súdu vnáša výrazné pochybnosti o tom, kto spôsobil poškodenému popísané zranenia obočia.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov krajský súd má za to, že kritického dňa v skorších večerných hodinách došlo k spáchaniu skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti obžaloby no s tým rozdielom, že nebolo bezpečne preukázané, že by to bol práve obžalovaný, ktorý poškodeného po zaháňaní sa rukami aj skutočne zasial a spôsobil mu popísané zranenie, a to tržnú ranu na pravom obočí.

Ak teda berieme do úvahy skritne znenie ustanovenia § 10 ods.2 Trestného zákona tom ohľade, že z hľadiska materiálneho závažnosť prečinu určujú výlučne spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia a pohnútky s prihliadnutím na vyššie uvedenú obsahovú náplň jednotlivých dôkazov, je namieste konštatovať, že konanie obžalovaného v preukázanej podobe nedosahuje závažnosť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ale len znaky priestupku proti občianskemu spolužitiu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zák.č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch.

Celkom na záver sa žiada podotknúť, že odvolací súd nevzhliada kompatibility medzi tvrdením okresného prokurátora v podanej sťažnosti a striktnými zákonnými kritériami pre posudzovanie závažnosti konania páchatel'a prečinu. V tomto ohľade okresný prokurátor má za to, že konanie obžalovaného vykazuje znaky trestného činu okrem iného (že má problémy s konzumáciou alkoholu) aj vzhľadom na to, že ide súdne trestanú osobu za obdobnú trestnú činnosť (§156/1,3c Tr. zák., §364/1a, 2c Tr. zák.), a páchatel'a priestupkov. Nevzhliada kompatibility preto, že ustanovenie § 10 ods.2 Trestného zákona medzi kritériá pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov už na rozdiel od minulosti (viď. bývalý § 3 ods.4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) nezahŕňa subjekt trestného činu, čím rekodifikovaný Trestný zákon zvýrazňuje rovnosť všetkých pred zákonom (viď aj dôvodovú správu k Trestnému zákonu č. 300/2005 Z.z.).

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol o sťažnosti okresného prokurátora tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohoto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.